

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0253/2014

25.3.2014

BETÆNKNING

om ændring af artikel 90 i Europa-Parlamentets forretningsorden om
internationale aftaler
(2013/2259(REG))

Udvalget om Konstitutionelle Anliggender

Ordfører: David Martin

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE	3
BEGRUNDELSE.....	6
BILAG – SKRIVELSE AF 22. JANUAR 2014 FRA KLAUS-HEINER LEHNE, FORMAND FOR RETSUDVALGET, TIL CARLO CASINI, FORMAND FOR UDVALGET OM KONSTITUTIONELLE ANLIGGENDER.....	9
ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB	13
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	14

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

om ændring af artikel 90 i Europa-Parlamentets forretningsorden om internationale aftaler (2013/2259(REG))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til skrivelse af 29. januar 2013 fra formanden for Udenrigsudvalget og skrivelse af 13. februar 2013 fra formanden for Udvalget om International Handel til formanden for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 211 og 212,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A7-0253/2014),
1. vedtager at optage nedenstående ændring i forretningsordenen;
 2. gør opmærksom på, at ændringerne træder i kraft den første dag i den næste mødeperiode;
 3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen til orientering.

Ændringsforslag 1

Europa-Parlamentets forretningsorden Artikel 90 – stk. 4

Nuværende ordlyd

4. Parlamentet kan når som helst under forhandlingerne på grundlag af en betænkning fra det kompetente udvalg og efter at have behandlet ethvert relevant forslag fremsat i henhold til artikel 121 vedtage henstillinger og kræve, at disse tages i betragtning forud for indgåelsen af den pågældende *internationale* aftale.

Ændringsforslag

4. Parlamentet kan når som helst under forhandlingerne *og fra afslutningen af forhandlingerne og frem til indgåelsen af den internationale aftale* på grundlag af en betænkning fra det kompetente udvalg og efter at have behandlet ethvert relevant forslag fremsat i henhold til artikel 121 vedtage henstillinger og kræve, at disse tages i betragtning forud for indgåelsen af den pågældende aftale.

Ændringsforslag 2

Europa-Parlamentets forretningsorden Artikel 90 – stk. 5

Nuværende ordlyd

5. *Når forhandlingerne er afsluttet, men før aftalen underskrives, forelægges aftaleudkastet Parlamentet til udtalelse eller godkendelse. Ved godkendelsesproceduren finder artikel 81 anvendelse.*

Ændringsforslag

5. *Anmodninger fra Rådet om Parlamentets godkendelse eller udtalelse henvises af formanden til behandling i det kompetente udvalg, jf. artikel 81 eller artikel 43, stk. 1.*

Ændringsforslag 3

Europa-Parlamentets forretningsorden Artikel 90 – stk. 6

Nuværende ordlyd

6. Inden afstemningen *om godkendelse* kan det kompetente udvalg, en politisk gruppe eller mindst 1/10 af medlemmerne foreslå, at Parlamentet indhenter en udtalelse fra Domstolen om en international aftales forenelighed med traktaterne. Godkender Parlamentet et sådant forslag, udsættes

Ændringsforslag

6. Inden afstemningen kan det kompetente udvalg, en politisk gruppe eller mindst 1/10 af medlemmerne foreslå, at Parlamentet indhenter en udtalelse fra Domstolen om en international aftales forenelighed med traktaterne. Godkender Parlamentet et sådant forslag, udsættes afstemningen,

afstemningen *om godkendelse*, indtil
Domstolen har afgivet sin udtalelse¹⁵.

¹⁵ Se ligeledes fortolkningen til artikel 128.

indtil Domstolen har afgivet sin udtalelse¹⁵.

¹⁵ Se ligeledes fortolkningen til artikel 128.

BEGRUNDELSE

Udtalelser om kontrol af internationale aftaler (artikel 90, stk. 4, ændringsforslag 1)

Ved skrivelse af 29. januar 2013 gjorde Elmar Brok, formand for Udenrigsudvalget, opmærksom på, at forretningsordenen på nuværende tidspunkt ikke tillader andre udvalg at afgive udtalelse om beslutninger vedrørende internationale aftaler, selv om stigningen i antallet af omfattende aftaler med en vigtig handelskomponent gør det strengt nødvendigt, at Udvalget om International Handel får mulighed for at bidrage til udformningen af Parlamentets holdning. Han påpegede, at artikel 110, stk. 2, om redegørelser fra Kommissionen, Rådet og Det Europæiske Råd, ikke giver en sådan mulighed, da den henviser til beslutningsforslag, som fremsættes af et udvalg, en politisk gruppe eller mindst 40 medlemmer, hvortil andre udvalg ikke kan afgive udtalelse. Artikel 90, stk. 4, om internationale aftaler, vil heller ikke være velegnet til det beskrevne formål, da den henviser til igangværende "forhandlinger", hvilket betyder, at en betænkning efter forhandlingernes afslutning ikke længere vil kunne behandles på grundlag af denne artikel. Endelig vil artikel 81, stk. 3, om godkendelsesprocedure, heller ikke være nyttig, idet den kun kan anvendes, når det drejer sig om et foreliggende "forslag" fra Rådet og ikke en påtænkt international aftale. Han anmodede derfor om, at man overvejede at ændre artikel 110, stk. 2, således at andre udvalg ligeledes kan afgive udtalelser.

Efter at have undersøgt sagen konkluderede Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, at målet om at tillade udtalelser i forbindelse med Parlamentets kontrol af internationale aftaler kan opnås gennem en forholdsvis simpel ændring af artikel 90, stk. 4, som det fremgår af ændringsforslag 1. Ved at udvide anvendelsesområdet for denne bestemmelse fra at gælde for varigheden af forhandlingerne til nu at gælde for varigheden af hele proceduren fra forhandlingernes indledning (artikel 90, stk. 1-3, finder anvendelse, inden forhandlingerne påbegyndes) til aftalens indgåelse, vil Parlamentet kunne gribe ind på et hvilket som helst tidspunkt for at præcisere sin holdning angående den godkendelse, som det skal afgive. Andre udvalg vil samtidig kunne associeres enten som rådgivende udvalg eller tilknyttes i de udvidede former, der er nævnt i artikel 50 eller 51. Det foreslås, at artikel 110, stk. 2, forbliver uændret.

Parlamentets godkendelse af internationale aftaler, midlertidig anvendelse heraf samt medlemsstaternes ratifikation (artikel 218, stk. 5 og 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), ændringsforslag 2)

Ved skrivelse af 13. februar 2013 anmodede Vital Moreira, formand for Udvalget om International Handel, AFCO om at undersøge artikel 90, stk. 5, internationale aftaler, vedrørende dens forenelighed med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Denne artikel fastsætter på nuværende tidspunkt, at "når forhandlingerne er afsluttet, men før aftalen underskrives, forelægges aftaleudkastet Parlamentet til udtalelse eller godkendelse." I artikel 218, stk. 6, i TEUF fastsættes det derimod, at "Rådet vedtager på forslag af forhandleren en afgørelse om indgåelse af aftalen ... efter godkendelse fra Europa-Parlamentet i følgende tilfælde: ...". Traktaten forpligter dermed ikke udtrykkeligt Rådet til at anmode om Europa-Parlamentets godkendelse, allerede før det giver Kommissionen bemyndigelse til at

undertegne på Unionens vegne.

Moreira påpeger endvidere, at der har været tilfælde, hvor bestemmelser i handelsaftaler er blevet midlertidigt anvendt inden den officielle anmodning om godkendelse heraf blev indsendt til Parlamentet. Her er spørgsmålet, hvorvidt dette er juridisk korrekt, eller hvorvidt Rådet skal vente, indtil Parlamentet har godkendt aftalen.

Endelig gjorde Moreira med henvisning til Broks skrivelse af 29. januar 2013 opmærksom på, at der findes sager, hvor der undertegnes aftaler, som samtidig indgås mellem tredjeparter og Unionen på den ene side og tredjeparter og medlemsstaterne på den anden side ("blandede aftaler"), men hvor Rådet vælger ikke at forelægge dem for Parlamentet til godkendelse, før ratificeringsprocessen i medlemsstaterne stort set er afsluttet. Spørgsmålet er endnu engang, hvorvidt denne fremgangsmåde er forenelig med EU-lovgivningen.

Udvalget har anmodet Den Juridiske Tjeneste om en udtalelse¹.

Hvad angår det første spørgsmål om **godkendelse** af internationale aftaler, blev det i udtalelsen konkluderet, at Rådet ifølge artikel 218, stk. 6, i TEUF ikke er retligt forpligtet til at anmode om Europa-Parlamentets godkendelse, før det bemyndiger undertegnelse af aftalen. Hovedargumentet herfor er, at artikel 218 i TEUF fastsætter en fremgangsmåde i to adskilte faser, undertegnelse og indgåelse af en aftale, hvilket betyder, at Rådet kan træffe afgørelse om undertegnelse uafhængigt af afgørelsen om indgåelse og uden at skabe en forbindelse mellem de to.

Hvad angår det andet spørgsmål om **midlertidig anvendelse** af aftaler, blev det i udtalelsen konkluderet, at Rådet kan bemyndige midlertidig anvendelse af en aftale på et hvilket som helst tidspunkt, efter at forhandleren har foreslået at gøre det. Ifølge artikel 218 i TEUF er Rådet ikke forpligtet til kun at træffe denne afgørelse, efter at Parlamentet har godkendt indgåelsen af aftalen. Dette forhindrer dog ikke Parlamentet i på et hvilket som helst tidspunkt under proceduren gennem en politisk erklæring i form af henstillinger vedtaget i henhold til artikel 90, stk. 4, som ændret ved ændringsforslag 1 at kunne erklære den midlertidige anvendelse for uhensigtsmæssig, fordi Parlamentets godkendelse er usikker, eller der er sandsynlighed for, at aftalen forkastes. Uafhængigt heraf minder artikel 91 om de særlige forpligtelser, som Kommissionen har ifølge traktaterne med hensyn til underretning (artikel 218, stk. 10, i TEUF), og som den desuden har påtaget sig i henhold til rammeaftalen, nemlig at "informere Parlamentet så tidligt som muligt, når den agter at foreslå Rådet en midlertidig anvendelse af samme (= aftalen), herunder om begrundelsen herfor, medmindre sagens hastende karakter forhindrer Kommissionen heri" (punkt 23 og bilag 3, punkt 7). På baggrund af disse forpligtelser fastsætter artikel 91 en særlig procedure på plenarmødet.

Hvad angår det tredje spørgsmål om undertegnelsen af en **blandet aftale**, formodes det i udtalelsen, at Rådet kan bede om Parlamentets godkendelse, før aftalen skal ratificeres af medlemsstaterne eller samtidig dermed i overensstemmelse med deres relevante interne procedurer. Rådet kan ligeledes vente, indtil disse procedurer er afsluttet i én, flere eller alle berørte medlemsstater. Hovedargumentet herfor er, at procedurerne for indgåelsen af en international aftale med Unionen på den ene side og dens medlemsstater på den anden er

¹ SJ-0431/13 fra den 8.8.2013.

uafhængige af hinanden. Rådet kan derved vælge at bede Parlamentet om godkendelse, når det er politisk belejligt.

Udvalget gennemgik den juridiske udtalelse og tiltrådte konklusionerne. Det fastslog, at den første konklusion gør en ændring af artikel 90, stk. 5, strengt nødvendig, som det formuleres i ændringsforslag 2, da Parlamentets forretningsorden ifølge Domstolens retspraksis ikke kan give beføjelser, som ikke er udtrykkeligt anerkendt i en generel retsakt eller en primær retskilde¹, således at Parlamentet ikke gennem sin interne forretningsorden kan tvinge Rådet til at følge en praksis, der ikke er fastlagt i artikel 218 i TEUF.

Hvad angår andet og tredje spørgsmål mente Udvalget, at hverken en ændring eller en formel fortolkning af artikel 90 var nødvendig, da resultatet af de respektive konklusioner mere eller mindre fremgår af oplysningerne vedrørende tidspunktet for undertegnelse. Som tidligere nævnt giver artikel 90, stk. 4, som ændret ved ændringsforslag 1, i begge tilfælde Parlamentet mulighed for under hele den procedure, der fører frem til indgåelse af aftalen, at udtale sig i form af henstillinger baseret på en betænkning fra det korresponderende udvalg.

Udtalelser fra Domstolen (artikel 90, stk. 6, ændringsforslag 3)

Af undersøgelsen af artikel 90, der blev gennemført efter anmodningerne fra Udvalget om International Handel og Udenrigsudvalget, fremgik det, at artikel 90, stk. 6, bør ændres. Denne bestemmelse begrænser ganske vist Parlamentets muligheder for at anmode om en udtalelse fra Domstolen angående en international aftales forenelighed med traktaterne til aftaler, der kræver Parlamentets godkendelse, hvorved de aftaler, der kun kræver en udtalelse, udelukkes. Den traktatbestemmelse, der fastsætter retten til at indhente en udtalelse fra Domstolen for Parlamentet, Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne (artikel 218, stk. 11, i TEUF), omfatter dog ikke en sådan begrænsning. Formålet med traktatbestemmelsen, som er at undgå en kollision mellem Unionens internationale aftaler og Unionens primære retskilde, berettiger heller ikke en sådan begrænsning.

¹ Jf. eksempelvis dom af 17. januar 2013, forenede sager T-346/11 og T-347/11, Bruno Gollnisch.

**BILAG – SKRIVELSE AF 22. JANUAR 2014 FRA KLAUS-HEINER LEHNE,
FORMAND FOR RETSUDVALGET, TIL CARLO CASINI, FORMAND FOR
UDVALGET OM KONSTITUTIONELLE ANLIGGENDER**

Om: **Udtalelse om ændring af forretningsordenens artikel 90, stk. 5**

Kære formand

Ved skrivelse af 27. november 2013¹ foreslog formanden for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, at Retsudvalget skulle afgive udtalelse om ændring af forretningsordenens artikel 90, stk. 5. Af tidsmæssige hensyn bliver denne udtalelse afgivet i form af en skrivelse.

På mødet den 21. januar 2014 behandlede Retsudvalget dette spørgsmål og vedtog den følgende udtalelse enstemmigt med 22 stemmer for².

I. Ændring af den nuværende ordlyd af forretningsordenens artikel 90, stk. 5

Tanken om at ændre forretningsordenens artikel 90, stk. 5, stammer fra en skrivelse af 13. februar 2013 fra formanden for Udvalget om International Handel til formanden for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender³ og skyldes, at Udvalget om International Handel havde bemærket en uoverensstemmelse mellem ordlyden af artikel 90, stk. 5, og artikel 218, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Forretningsordenens artikel 90, stk. 5, indgår i bestemmelserne om indgåelse af internationale aftaler og har følgende ordlyd:

5. Når forhandlingerne er afsluttet, men før aftalen underskrives, forelægges aftaleudkastet Parlamentet til udtalelse eller godkendelse. Ved godkendelsesproceduren finder artikel 81 anvendelse.

Artikel 218, stk. 5, i TEUF har følgende ordlyd:

5. Rådet vedtager på forslag af forhandleren en afgørelse om bemyndigelse til undertegnelse af aftalen samt eventuelt om midlertidig anvendelse heraf inden ikrafttrædelsen.

¹ D(2013)59655.

² Til stede under den endelige afstemning var følgende medlemmer: Raffaele Baldassarre, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sajjad Karim, Klaus-Heiner Lehne, Eva Lichtenberger, Antonio López-Istúriz White, Antonio Masip Hidalgo, Alajos Mészáros, Angelika Niebler, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Rebecca Taylor, Alexandra Thein, Axel Voss, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka.

³ D(2013)5817.

I dette stykke henvises der ikke til inddragelse af Europa-Parlamentet. I stk. 6, der vedrører afgørelsen om indgåelse af aftalen, henvises der imidlertid til godkendelse fra eller høring af Europa-Parlamentet.

Forretningsordenen er underlagt traktaternes¹ bestemmelser, og Retsudvalget foreslår derfor, at den centrale bestemmelse i artikel 90, stk. 5, omformuleres som følger for at bringe ordlyden på linje med traktaterne:

5. Når forhandlingerne er afsluttet, forelægges *udkastet til afgørelse om indgåelse af aftalen* for Parlamentet til udtalelse eller godkendelse. Ved godkendelsesproceduren finder artikel 81 anvendelse.

II. Parlamentarisk kontrol med internationale aftaler i forbindelse med midlertidig anvendelse og blandede aftaler

Spørgsmålet om parlamentarisk godkendelse (eller høring) i forbindelse med internationale aftaler er imidlertid mere komplekst. Udvalget om International Handel har påpeget, at selv hvis det tages for givet, at der sker en godkendelse fra Parlamentets side (eller en høring af Parlamentet) på tidspunktet for aftalens indgåelse, dvs. efter undertegnelsen, opstår der problemer med hensyn til demokratisk legitimitet i to situationer (som også kan opstå sideløbende):

1. når en international aftale undertegnes og tages i midlertidig anvendelse, jf. artikel 218, stk. 5, men Parlamentet ikke anmodes om godkendelse (eller ikke høres) inden for et rimeligt tidsrum
2. når en international aftale er en blandet aftale, dvs. en aftale, der skal undertegnes både af Unionen og af medlemsstaterne, fordi den dækker både områder, der henhører under Unionens eksterne enekompetence, og områder, der henhører under medlemsstaternes kompetence, og Parlamentet ikke bliver anmodet om godkendelse (eller bliver hørt), inden et flertal af eller alle medlemsstaterne har afsluttet deres interne ratificeringsprocedurer.

I det første tilfælde er der et problem med den demokratiske legitimitet, fordi den internationale aftale finder midlertidig anvendelse over et længere tidsrum uden Parlamentets godkendelse. I det andet tilfælde består problemet i, at Europa-Parlamentets holdning får mindre gennemslagskraft, fordi de nationale institutioner kommer først til orde. Dette er i særlig grad et problem, fordi blandede aftaler typisk først og fremmest vedrører sagsområder, hvor Den Europæiske Union har ekstern enekompetence, og kun i begrænset omfang vedrører sagsområder, hvor medlemsstaterne har residualkompetence.

¹ Domstolens dom af 21. oktober 2008, forenede sager C-200/07 og C-201/07, Alfonso Luigi Marra mod Eduardo De Gregorio og Antonio Clemente, Sml. 2008 I, s. 7929, præmis 39.

a) Midlertidig anvendelse

Udvalget henleder i denne forbindelse opmærksomheden på artikel 25, stk. 2, i Wienerkonventionen af 23. maj 1969¹ om traktatretten, der har følgende ordlyd:

2. Medmindre traktaten foreskriver andet, eller de forhandlende stater er blevet enige om andet, skal den foreløbige anvendelse af en traktat eller af en del af en traktat i forhold til en stat ophøre, hvis denne stat meddeler de øvrige stater, mellem hvilke traktaten anvendes foreløbigt, at det er dens hensigt ikke at blive deltager i traktaten.

I henhold til artikel 218, stk. 5 og 6, i TEUF kan Rådet faktisk træffe afgørelse om midlertidig anvendelse af internationale aftaler, inden Parlamentet har givet sin godkendelse. Hvis dette faktum sammenholdes med artikel 25, stk. 2, i Wienerkonventionen, står det imidlertid klart, at midlertidig anvendelse ikke kan fortsætte, når Europa-Parlamentet først har gjort indsigelse mod en international aftale, eftersom en sådan indsigelse i folkeretlig henseende må betragtes som et udtryk for Den Europæiske Unions hensigt om ikke at blive part i aftalen².

Med det formål at beskytte Parlamentets rolle i sådanne procedurer vil det derfor være klogt at medtage en bestemmelse i artikel 90 for at sikre, at Parlamentet tager stilling til enhver international aftale, som finder midlertidig anvendelse, men som ikke er blevet forelagt for Parlamentet til godkendelse (eller høring), efter et vist tidsrum. Det kan diskuteres, hvor langt et tidsrum der skal være tale om, men udvalget mener, at et tidsrum på et år kunne være passende.

For at gennemføre denne målsætning kunne der indføjes et nyt stykke i artikel 90 med følgende ordlyd:

Såfremt Parlamentet, et år efter at Rådet har truffet afgørelse, jf. artikel 218, stk. 5, i TEUF, om undertegnelse og midlertidig anvendelse af en international aftale, ikke er blevet anmodet af Rådet om at give sin godkendelse eller afgive udtalelse, jf. artikel 218, stk. 6, i TEUF, tilkendegiver Parlamentet på eget initiativ sin holdning til den pågældende aftale på grundlag af en betænkning fra det korresponderende udvalg.

Denne løsningsmodel ville sætte en stopper for midlertidig anvendelse af aftaler, som Parlamentet ikke agter at godkende, og mindske forsinkelser i forhold til Parlamentet.

b) Blandede aftaler

For ligeledes at beskytte Parlamentets position i tilfælde af blandede aftaler og under hensyntagen til, at blandede aftaler i de fleste tilfælde vedrører anliggender, der primært henhører under Den Europæiske Unions kompetence, og hvor medlemsstaterne kun har residualkompetence, kunne der også indføres en tilsvarende bestemmelse for at dække disse

¹ De Forenede Nationer, Wienerkonventionen af 23. maj 1969 om traktatretten, United Nations Treaty Series, bind 1155, s. 331.

² ACTA-sagen (handelsaftalen om bekæmpelse af forfalskning mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater, Australien, Canada, Japan, Republikken Korea, Kongeriget Marokko, De Forenede Mexicanske Stater, New Zealand, Det Schweiziske Forbund, Republikken Singapore og Amerikas Forenede Stater).

sager. Fordelen ved en sådan bestemmelse ville være at sikre, at Europa-Parlamentet ikke står "bagest i køen", når det gælder om at godkende blandede internationale aftaler.

For at gennemføre denne målsætning kunne der indføres et nyt stykke i artikel 90 med følgende ordlyd:

Såfremt Parlamentet, et år efter at Rådet har truffet afgørelse, jf. artikel 218, stk. 5, om undertegnelse af en international aftale, ikke er blevet anmodet af Rådet om at give sin godkendelse eller afgive udtalelse, jf. artikel 218, stk. 6, i TEUF, tilkendegiver Parlamentet på eget initiativ sin holdning til den pågældende aftale på grundlag af en betænkning fra det korresponderende udvalg.

Fordelen ved denne løsningsmodel ville være, at Rådet ansøres til at inddrage Parlamentet i disse procedurer på et tidligere tidspunkt, hvilket vil være passende i de fleste sager vedrørende blandede aftaler.

Det er mit håb, at denne udtalelse og navnlig forslagene om ændring af forretningsordenen kan være nyttige for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender ved behandlingen af spørgsmålet om en mulig ændring af forretningsordenens artikel 90, stk. 5.

(Høflighedsformel og underskrift)

Klaus-Heiner Lehne

ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB

For: 23	ALDE : Andrew Duff, Stanimir Ilchev, Anneli Jäätteenmäki ECR : Ashley Fox, Daniel Hannan GUE/NGL : Helmut Scholz PPE : Zdravka Bušić, Carlo Casini, Marietta Giannakou, Constance Le Grip, Andrej Plenković, Tadeusz Ross, Algirdas Saudargas, György Schöpflin, Rainer Wieland S&D : Marino Baldini, Roberto Gualtieri, Enrique Guerrero Salom, David Martín, Sandra Petrović Jakovina, Luis Yáñez-Barnuevo García Verts/ALE : Gerald Häfner, Indrek Tarand
Imod: 1	EFD : Morten Messerschmidt
Hverken/eller: 1	NI : Andrew Henry William Brons

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	18.3.2014
Resultat af den endelige afstemning	+ : 23 - : 1 0 : 1
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Andrew Henry William Brons, Zdravka Bušić, Carlo Casini, Andrew Duff, Ashley Fox, Roberto Gualtieri, Enrique Guerrero Salom, Gerald Häfner, Daniel Hannan, Stanimir Ilchev, Constance Le Grip, David Martin, Morten Messerschmidt, Sandra Petrović Jakovina, Tadeusz Ross, Algirdas Saudargas, Indrek Tarand, Luis Yáñez-Barnuevo García
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Marino Baldini, Marietta Giannakou, Anneli Jäätteenmäki, Andrej Plenković, Helmut Scholz, György Schöpflin, Rainer Wieland